

Payer Imre

Svenkel a Seol

Lohengrin voltam, hiába volt sóder,
rájött a nagy ő – Fülíg érő robajjal
repültem, mint a hattyú. Dallal
zuhantam Oranba, Háfizba és tovább...
Ki vakította meg a hangot itt?
Ki zeng gázelt a lófazon?
Nevem P. Howard, humanoid.
Rejtőzködnöm nem lehet.
Szólt a kártya: nem lehet.
Nem lesz pengő, lyra se lej.
Nem lehetsz te itt a Reich!
Paklidra röppenek,
légiós jelenet.
Na mi újság, Rejtő úr?
– Nem is ez a nevem.
Nem mondom meg, ki vagyok én.
Piszkos Fred, Wágner úr?
Nevem van. Illetve Vanek.
Gondolatom mozgófényképüzemén
kikandikál a rejtelem,
hátborzongva hahotál – ilyen!
Siklik, mint úrben a Merkúr,
ordítva ébreszt: Szép napot? Rien!
Mindenütt jó, de legjobb sehol.
Svenkel a Seol.